

GLASUL ROMILOR

BIBLIOTECA GENERALA
"ASOCIAȚIUNII"
SIBIU

Director Fondator:
Gh. Niculescu

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI — PIAȚA SF. ANTON, 10 Tel. 54186

Administrator General:
N. Niculescu

6, 7 și 8 Iunie

Sărbătorim 9 ani dela 6, 7 și 8 Iunie 1930, zile în cari a luat ființă actul renașterii naționale, 9 ani dela zilele în cari s'a cîtorit Restaurația, care a fost un act de dreptate istorică și totdeodată începutul unei ere noi pentru Statul și Neamul Românesc, care a marcat o nouă epocă în evoluția internă și externă a României.

Atunci, spre sfârșitul zilei de 6 Iunie, din înalta boltă de azur a coborît pasărea de oțel care ne-a dăruit pe Majestatea Sa Regele Carol al II-lea.

În acea zi sfântă a Neamului, minunea Dumnezeiască a înfăptuit visul unui popor și a așezat la cârma Țării pe acela către care se îndreptau toate speranțele.

Plaiurile Țării au răsunat de strigăte de slavă pentru noul venit.

Sosise salvatorul și Țara îl reaseza în drepturile Lui, pe vecie.

Fiul cel mai iubit, Acela pe care toată suflarea românească îl iubea și îl dorea, venise în mijlocul poporului în Țara care-l era atât de dragă, spre a-l reda liniștea.

În strigăte de „bine al venit”, în aclamațiuni nesfârșite, Acela care întruhipa binele Țării, era condus spre Camera Deputaților, spre a depune jurământul de Rege.

În cale l se așterneau flori; lacrimi de bucurie curgeau din ochii mulțimei și văzduhul răsună de strigăte:

„TRĂIASCĂ M. S. REGELE CAROL AL II-LEA”.

Poporul român sbuciumat patru ani și jumătate de lipsa conducătorului, își vedea sfârșite chinurile nesiguranței.

În ziua memorabilă de 8 Iunie, mâna viguroasă a M. S. Regelui Carol al II-lea lua frânele conducerii Poporului român.

Gândurile de mai bine ale Suveranului, exprimate atunci, concepțiile Sale asupra unui regim de stabilitate, asupra unei Monarhii active și a unui stat prodigios, s'au tradus astăzi în fapte și Țara se află pe făgașul solid al unei renașteri totale.

Ziua de 8 Iunie 1930 — ziua Restaurației — poate fi socotită cu drept cuvânt și ziua inițială a renașterii naționale, zi ce va

M. S. Regele Carol II

rămâne însemnată cu litere de aur în Istoria Neamului.

Toată suflarea românească este astăzi recunoscătoare Suveranului pentru inegalabila energie și înțelepciune cu cari a luat în Augustele Sale mâini conducerea directă și înfăptuirea marilor imperative naționale.

Zilele de 6,7 și 8 Iunie sunt

zilele reconstituirii Monarhice, morale, sufletești și culturale, zilele în cari a luat naștere strigătul de slavă și bucurie al poporului:

„TRĂIASCĂ M. S. REGELE CAROL AL II-LEA”.

G. NICULESCU
Președinte general

Ziua Eroilor

Ziua Înălțării Domnului are o îndoită însemnătate.

Este ziua în care Mântuitorul după marea Sa jertfă se ridică în Impărăția cerească și este ziua în care se face comemorarea acelor cari au murit vitejește pentru Țară și Tron.

Dacă astăzi avem o Românie Mare, cu provinciile alipite, această victorie națională o datorăm sutelor de mii de eroi cari fără precupețire, și-au jertfit viața pentru apărarea patriei și înfăptuirea idealului milenar.

Supuși credincioși ai dreptății ei au fost fărâșorii izbândeii finale a războiului: realizarea României Mari.

Au stropit cu sângele lor pământul sfânt al Patriei ce le-a fost atât de dragă.

S'au întrecut pe ei, în clipeta de grea cumpănă, reușind să înfăptuiască năzuințele legitime ale Poporului român.

În fața mormintelor presărate cu flori, în plânsul întregii suflări, amintirea tovarășilor de lupte și suferințe, martiri și eroi ai neamului, a sălășluit în sufletele noastre.

I-am revăzut, parcă adeva, în vârtejul luptelor pe culmile Carpaților; în asalturile victorioase dela Mărăști și Mărășești, când cu piepturile lor oțelite au luptat contra puhoaielor de dusmani și având credința că trebuie să învingă, au scris cu litere de sânge: „Pe aici nu se trece”, făcând pe dusmani să îl respecte și să-i admire.

I-am revăzut în zilele de durere și bucurie trăite în Iași.

Înfăptuirea visului milenar al Poporului român, a putut fi realizată numai datorită eroilor cari au luptat și au murit vitejește pentru întregirea hotarelor Țării!

În fața mormintelor lor, s'a păstrat o clipă de caldă reculegere.

Cinstind nepieritoarea amintire a morții martirilor neamului, ne cinstim pe noi.

Se cuvine ca noi urmașii celor cari au contribuit prin jertfa și iubirea lor de neam la înălțarea României Mari, să știm a fi la înălțimea jertfelor eroilor neamului.

N. NICULESCU
Secretar general

Frați Romi

Dacă neamul nostru a putut dealungul veacurilor să reziste tuturor furtunilor ce s'au abătut cu furie asupra lui, aceasta se datorește tăriei sufletești și credinței înaintașilor noștri că vor veni și pentru neamul rom zile mai bune.

Și în adevăr la anul 1859, se deschid poporului nostru porțile spre o nouă viață, prin proclamarea desrobirii, făcută de Domnitorul Alexandru Ioan Cuza și marele bărbat de Stat Mihail Kogălniceanu, cu toată împotrivirea boierilor.

După desrobire cu toată lipsa de îndrumare și cu toate nevoile cu cari au avut de luptat, generații trecute ale neamului au reușit să dea din mijlocul lor oameni de seamă, însă marea masă a rămas tot înapoiată, fiind lipsită de o îndrumare morală și materială.

O altă cauză pentru care poporul nostru nu a putut să prospere, constă în faptul că mulți din fiii neamului cari au reușit să se ridice pe diferite trepte sociale mai înalte și-au uitat originea, de multe ori chiar negând-o cu îndărătnicie.

Neamul nostru care totdeauna a dat dovadă de caracter puternic, de acte de vitejie, de iubire a țării și-a menținut oarecum starea de primitivitate, din lipsa unui conducător, până mai acum câțiva timp.

Dragostea noastră, care suntem născuți pe teritoriul României, pentru care mulți dintre noi și-au vărsat sângele, respectul nostru față de Legi și dragostea și devotamentul față de Familia Regală, ne dau dreptul la o viață mai bună.

Calea spre această viață ne-a fost deschisă în anul 1934, de către un fiu al neamului nostru, D-l G. Niculescu, îndrumătorul și protectorul de care noi românii aveam atâtă nevoie, care fiind de origine rom ne înțelege durerile și lupta pe cât îi este posibil pentru realizarea tuturor dezideratelor noastre.

Președintele general al Asoc. uniunea generală a romilor din România, Asociație pe care a înființat-o, a luptat cu toată energia pentru înfăptuirea programului ce și-a trasat și pentru recunoașterea drepturilor noastre ca ce țeni, și nu ca minoritari cum eram considerați.

Asociația prin președintele ei general D-l G. Niculescu și colaboratorii acestuia, a fost în tot locul unde i s'a cerut un sfat sau ajutor și a intervenit pentru rezolvarea doleanțelor fraților romi, membrii ai ei, ori de câte ori i s'a cerut, obținând nenumărate rezultate favorabile la cererile ce a adresat forurilor competente.

Pentru aceasta Asociația mulțumește tuturor acelora care cu sfatul sau fapta au sprijinit-o.

Luptând pentru ca poporul rom să se ridice pe toate țărmurile, până la adevărata valoare a calităților sale, Asociația își îndreaptă gândul către acei porțiți din mijlocul romilor, cari azi dețin situații și au devenit persoane marcante și le cere ca să întindă o mână de ajutor fraților lor mai mici.

Își îndreaptă gândul către toți

intelectualii și locuitorii țării, așteptând sprijinul lor pentru înfăptuirea programului ei bazat pe: adevăr, dreptate și lumină.

Insușiți de cele mai înalte sentimente față de Rege și Țară, cerem tuturor romilor să fie uniți și solidari și alături de noi să lupte pentru acelaș scop: ridicarea neamului și pregătirea unei vieți mai bune pentru generațiile viitoare.

LAURENȚIU ANGHEL

Programul și înfăptuirile Asociației

În lupta pe care o ducem nu suntem mănâți de dorinți de mărire, de interese personale sau de căpătuială, ci luptăm pentru nevoile, dorințele și durerile romilor, pe care le susținem oriunde, în fața oricui și oricând.

Țara noastră este România; credința noastră e religia creștină, marele și înțeleptul Rege Carol al II-lea, e Domnul nostru, căruia i-am jurat credință și supunere la fel cu toți supușii Săi iar pețiva noastră este:

Ordine, muncă și unire, pentru binele și fericirea Patriei, a noastră și a generațiilor de mâine.

Având această deviză și un program bine determinat, rezultatele luptei pe care o ducem, se arată zi de zi tot mai multe, tot mai îmbucurătoare.

În rândurile care urmează, vom căuta să arătăm punctele principale din programul nostru, program închinat luptei de redeschidere și de ridicare morală și spirituală a romilor din cuprinsul României Mari.

Programul nostru prevede ca Asociația să cultive între membrii spiritul de ordine, iubire de Dinastie, respect legilor și autorității bisericești creștine; să dea orientări și sprijin pentru o viață demnă, rezemată pe muncă; să combată analfabetismul îndrumând copiii romi la carte; să organizeze șezători și conferințe educative; să creeze sau să sprijine operele de asistență, cari ar ajuta pe romii săraci și pe lehuzele rome; să intervină pentru împrietenirea romilor; să combată concubinajul; să îndrumeze pe membrii, infiltrându-le spiritul religios, etc...

Spiritul de ordine, iubire de Dinastie, respect Legilor și autorităților bisericești au fost și este cultivat printre membrii noștri cu cea mai mare însuflețire și dragoste, la toate adunările, congresele și sfaturile de drapele și oridecătorei a avut prilejul.

Am sprijinit cu sfatul și fapta pe toți aceia cari ne-au cerut concursul, dându-le îndrumări

sau chiar procurându-le la mulți din ei servicii.

Am îndrumat pe fiii membrilor noștri la carte, procurându-le chiar materialul didactic necesar.

Președinți au avut loc șezători și conferințe educative.

Am creat opere de asistență ajutând pe membrii săraci; Membrele noastre au primit la naștere ajutoare bănești iar prin bunăvoința D-lui Dr. Zlotescu multe din ele au primit asistență medicală gratuită la maternitatea „Rahova”. Deasemenea orice membru al nostru din capitală care a avut nevoie de asistență medicală, a căpătat-o absolut gratuit la dispensarul „Lupeasca” mulțumită D-lor Dr. Răcovecanu și Traian Popescu.

Am acordat ajutoare de deces familiilor membrilor noștri decedați indiferent de starea lor materială.

Contenciosul Asociației al cărui șef este Dl. Av. Ilie Diaconu-Vâlcea secondat de D-nii Av. Dr. D. Costiniu, Davilla Ventura și D. G. R. Șerbănescu, au dat asistență juridică gratuită membrilor noștri.

Nenumărate au fost cererile de împrietenire ale membrilor săi rezolvate favorabil.

Pe cât a fost posibil, Asociația a luptat pentru ca membrii săi să nu mai trăiască în concubinaj, determinând pe mulți să primească Sf. Taină a cununiei, pe mulți chiar cununându-i în masă (Urziceni, T-Severin, Timișoara, Satu Mare, etc.)...

Deasemenea a botezat sute de copii romi și adulți cari nu primiseră botezul (Ploiești, Urziceni, T-Severin, Tinca, etc.).

Acesta este programul nostru și o parte din realizările înfăptuite datorită, muncii fără preget și sacrificiului D-lui Gh. Niulescu — președintele general al Asociației — și colaboratorilor săi.

V. DUȚAN

Desrobirea

Anul acesta, în ziua de 6 Aprilie, s'au împlinit 90 ani de când adunarea națională, la un an după revoluția marelui patriot și luptător Tudor Vladirescu, a votat desrobirea și eliberarea țăganilor din robie.

Veniți din India — după cea mai probabilă teorie — romii au venit la noi în țară prin secolul al XV-lea. (Haideți în scrierile sale crede că romii au fost la noi încă dela anul 1300).

Pentru poporul rom secolul al XVII-lea a fost cel mai greu. Călugării greci — cari le-au fost mari dușmani — spuneau că romii ar fi masacrați copiii din Betleem, că ar fi alungați pe Isus, că ar fi plătiți pe luda și vândă pe Isus, că au făurit cuele cu care a fost răstignit Mântuitorul, și câte altele.

În cele din urmă călugării Greci au îndemnat pe dregătorii să-i ia robi, lucru ce s'a și întâmplat, căci se simțea nevoie de brațe de muncă la moșii, la ridicări de clădiri, la dregerea căruțelor, plugurilor și făurirea a diferite unelte de meșteșug, pentru cari romii aveau foarte multă aplicație și se așteptau chiar foarte desțoinici.

Cei cu talent au fost luați robi la curțile domnești și boierești, unde au ajuns buni croitori și cismari, bucătari iscușiți și lăutari și cântăreți foarte căutați și admirați.

Cu toate că boierii din acele timpuri erau foarte cruzi cu acești oropsii de soartă, Românii, văzând tasta lor soartă, i-au simpatizat pe romi tot timpul.

O parte din romi au fost vânduți mănăstirilor, iar în timpul fanarioților au fost puși la muncă grele și după ce erau schingiuiți de către aceștia, erau vânduți prin oboare sau bălcuiri la fel ca vitele.

O mică parte din romi se bucurau de oarecare libertate. Aceștia erau zlatarii sau aurarii cari dădeau anual o dijmă, din aurul ce-l scoteau din albiile râurilor, pentru bijuteriile soției domnitorului.

Poporul rom atât de încercat de soartă, a avut în tot timpul speranța că va veni și pentru el zile mai bune.

Speranța nu le-a fost zadarnică, deoarece în adevăr, cu toată oșu era boierilor și călugărilor domnitorii Alex. Ghica, Grigore Ghica, și Mihail Sturza desrobesc pe robii statului și obligă pe boeri să-i colonizeze pe moșiile lor considerându-i ca băștinași.

Abia la 1849 s'a votat în Moldova, legea în virtutea căreia toți romii au fost declarați liberi.

Astfel anul acesta s'au împlinit nouă decenii de când românii și-au recăpătat libertatea, devenind pașnici locuitori ai țării, muncind cu râvnă pe toate țărmurile, supunându-se legilor, rămânând credincioși Regelui și Țării și bucurându-se de drepturi egale cu toți cetățenii Țării.

Pe zi ce trece soarta romilor se îmbunătățește tot mai mult, mai ales de la înființarea Asoc. Uniunea Generală a Romilor din România de sub conducerea d-lui G. Niulescu — președintele general, — care se interesează de soarta tuturora, dându-le îndrumări, ajutoare și tot sprijinul prin intervenții pentru realizarea doleanțelor lor.

Acum speranța romilor e la Atotputernicul Dumnezeu, pe care îl roagă Să-i apere și Să-i călăuzească pe căi bune pentru fericirea urmașilor lor.

A a p ă r u t !

În editura Secției Istorice a Fundației Regele Carol I, studiu de dl. Prof. George Potra — doctor în litere —, intitulat: „Contribuțiuni la istoricul țăganilor din România”.

În această lucrare, autorul scoate la lumină o seamă de străni noi, din documente străine și române pe care le a folosit pentru a clarifica trecutul romilor printre Români.

Cartea cuprinde următoarele capitole:

1. Bibliografie.
2. Introducere.
3. Originea.
4. Când au venit și răspândirea lor în Europa.
5. Țiganii în Principatele românești și categoriile de țăgani robi.
6. Viețile robilor țigani în decursul timpului.
7. Valoarea robilor țigani (prețul de vânzare, schimburile).
8. Țiganii români, văzuți de călătorii străini.
9. Desrobi ea.
10. Starea lor actuală.
11. Artisticul și pitorescul țăganilor.
12. Onomastică și toponemie.
13. Vocabular Româno-Țigano și Țigano-Român.
14. Anexă (documente, varianta).
15. Reumat.

De o mare valoare, lucrarea dl. Prof. G. Potra trebuie să fie cunoscută de toți românii.

Un volum broșat, pe hârtie veșnică și conținând 318 pagini, costă suma de lei 200.

Cei cari doresc să-o pot procura dela Sediuul Asociației noastre, trimițându-ne prin marșrut poștal costul ei.

Artisticul și pitorescul țăganilor

Din volumul „Contribuțiuni la istoricul țăganilor din România”.

Alexandri a făcut dintr'insul un tip ce va rămâne viitorimii.

Cântecule lui de lume, ca: A jungă-ți puile, — Lună, lună mult ești plină! — Iată floarea vieții mele, — Soarta mea ticăloasă, — Vezi nem'ostivo, vezi! — Dacă strig cine m'aule? — și altele multe, băgare vâpăi în inimă tinere și bătrâne; iar horile și danțurile de salon, pe care le meșteșugea el, ar fi deșteptat și pe un mort” (1).

Voi aminti numai câteva nume de țigani muzicanți care au ajuns celebrați locale, iar alții trăind mult departe peste granițele țării, ex.: Bulan, Ionică, Dumitrache și Anastasia (Musca-

lagiu) care delectau publicul din București pe la mijlocul secolului al XIX-lea.

Peste vreo trezeci de ani erau renumiți: Marinică Buzatu, Năstase Ochi Albi, Bulcă și Petre Creu Șolcanu.

Sfârșitul secolului trecut și începutul celui actual s'a mândrit cu Cristache Ciolac despre care Radu Rosetti a scris cuvinte atate pe acest strânic lăutar, dar cât merită a fi menționate și cunoscute de noi (2).

Mulți, chiar foarte mulți oameni mari și de talent l-au ascultat pe acest strânic lăutar, dar din păcate nici unul n'a scris nimic despre el, afară de Radu D.

Rosetti, care l-a zugrăvit într'un chip cât se poate de minunat.

Cristache Ciolac o viață întreagă a cântat pentru fericirea tuturor acelora care l-au ascultat și l-au chemat.

„Ceea ce a fost Barbu Lăutaru pentru generația lui, a fost Cristache Ciolac pentru a noastră.”

N'a fost priceput în ale meșteșugului să nu-l considere ca un fenomen. Enescu se delecta la arile lui populare și Kubelic de câte ori venea în țară nu se mai sătura ascultându-l”.

„În loc de antereu, Cristache purta fracul modern, în loc de tacit, și un solpitor de decorajii

la cari în urmă se adăugau Bene-Merenti, Steaua Română și Legiunea de onoare”.

„Înalt, frumos, legat armonios, cu o față de mulțum, ochi blânzi, degaja o simpatie înaltă. Când își pleca lungul ros capul pe vioară și începea să cânte, legănându-se după cadența melodiilor, nu-l mai pierdea din ochi. Se simțea iubit și rând pe rând își fixa privirea asupra admiratorilor, mulțumindu-i pe toți. Când raza vizuală venea dela un sex diferit, arcușul pornei mai cu foc, coardele vibrau să se rupă”.

„Aproape patruzeci de ani, n'a fost chinat la via, cunță, băncet sau orice fel de petrecere în familie cuprinse, fără banda lui Ciolac și tot pe el îl chema o iubită să mângâie urechile monarhilor și personajor disti se venise să viziteze Curtea Regală Română.

Lăutarii țigani, dăruți de natura cu o minunată pricepere a muzicii, nu numai a muzicii naționale, ci a oricărui alta le-ar auzi, au putut, din vremile cele mai vechi, să încante — cuvântul nu e prea pretențios — nenumăratele generațiuni de oameni ce i-au ascultat.

Scriitorii cei mai cu vază, călătorii de înalțe trepte sociale și chiar suveranii, care au avut prilejul de a-i auzi, au admirat iscusința, talentul și dibăcia lăutarilor dela noi.

„În Iași, pe la începutul veacului XIX, toată muzica se închegea în taraful lui Barbu Lăutaru și a lui Anghelutaș, iar la Botoșani era a lui Năstase Earbu însă era cel mai vestit. El făcea desfătarea boierilor la mese și la petreceri, el dădea târcoale mahalălelor cu tinerii care voiau să-și cânte patima dragostei către vre-o Afrodită.

Inzestrarea armatei

Inițiată, călăuzită și desfășurată sub dual a și Competiții su-praveghere a Majestății Sale Regele Carol al II-lea, opera de inzestrare a oștii, a fost pînă cu mult entuziasm de către toți Români.

În afară de înarmarea suflătoare, de care Poporul român a dat totde una dovadă, se simțea o absolută nevoie de o puternică inzestrare a armatei cu armament modern, perfecționat și de bună calitate.

Când toate popoarele au înțeles și întreprind campanii de înarmare, România nu a putut și nu poate să rămână indiferentă și să nu ia parte la cursa înarmărilor statelor din Europa.

Meritul deplin, revine M. S. Regelui Carol al II-lea, care cel dintâi a înțeles că nu ne putem apăra hotarele și integritatea națională, decât posedând o armată bine echipată și bine instruită.

Poporul român, în urma marilor reforme înfăptuite sub creșterea domniei a M. S. Regelui Carol al II-lea, este zi de zi tot mai întări sufleteste și cu morală tot mai înaltă.

Ca urmare a vremurilor, M. S. Regele a înțeles că grija de capetenie trebuie să fie îndreptată către oștie, a cărei pregătire se cere cizelată și care trebuie să fie inzestrată cu materialul cel mai perfecționat.

Poporul român care a consimțit ca și în trecut cu înalt patriotism și nesfârșită dragoste, la înfăptuirea multor imperative ale timpului — a fost invitat să acorde obolul său pentru păzirea hotarelor stropite cu sânge și ulate cu lacrimi.

M. S. Regele a aprins făclia, redestentării naționale, chemând în jurul armatei române conștiința națională, creîndu-se fondul „Inzestrării Armatei” M. S. Regele a scris suma de lei 5.000.000 iar Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, suma de lei 500.000.

Înaltului și călăuzitorului patriotism regesc, i-a urmat entuziasmul, dăruirea și sacrificiile tuturor bunilor români, pătrunși de sînțenia cauzei naționale.

MOTTI COSTEA

Pentru a putea asigura apărarea regătită a nației și a soarelui pe al. G. Niculescu de a mai sta pe lângă sumele ce acesta avaransează Asociației din propriul său buzunar, și sumele necesare pentru Gazeta,

Rugăm pe toți cetățenii noștri să ne trimită costul abonamentelor, prin mandat poștal, la redacția noastră în Piața Sf. Anton, 10.

GLASUL ROMILOR

La câte alături domnești n'a cântat el „Trăiască Regele”, câte evenimente mari din istoria României moderne nu le-a slăvit cu vioara lui fermecată! C'a fost masă mare de 10 Mai, pe el l-au chemat; banchet la inaugurarea podului peste Dunăre, tot pe el; și tot lui s'a adresat oficialitatea când s'a serbat munita de argint a regelui Carol, căsătoria regelui Ferdinand sau mai știu eu ce prasnă împăritescă.

Când ne vizitau țara streinii printre pînii cunoscuți era și Cristache Ciolac și despre o astfel de cunoștință ne pomenește în același articol Radu Rosetti.

„Mi-a rămas întipărită în minte pe vecie noaptea petrecută cu Jean Richepin dela Academia Franceză, care după o conferință ținută la Institutul Pom-pian s'a delectat săvârșind pe

În viața unui om ca și în viața unui popor, sunt anumite evenimente, de cari depinde întreg viitorul său.

Neamul românesc, a fost binecuvântat de bunul Dumnezeu, atunci când i-a dat cotălcătorii mari, drepti și buni.

1. La anul 1866 în ziua de 10 Maiu, Providența ne-a trimis pe Regele Carol I cel Înțelept, dintr'un neam mare de împărați și regi descendenți din Familia Ho-

2. Regele Carol cel Înțelept, prin munca și geniul său, a ridicat nivelul de viață al românilor și ne-a dat independența țării noastre în urma vitejiei Sale și a scumpei noastre armate în războiul din 1877.

3. După o lungă și glorioasă domnie de 40 de ani, a urmat la tron Regele Ferdinand I cel Loial, părintele M. Sale Regelui Carol II. henzolern.

Regele Ferdinand I cel Loial, a realizat cel mai frumos ideal al nostru, unirea tuturor românilor.

Ajutat în tot timpul de Regina Maria a realizat cele mai frumoase opere de binefacere și în special împroprietărea țărănilor, cari au luptat pentru realizarea idealului nostru.

Regina Maria, un suflet mare și frumos de poet, mamă a tuturor orfanilor de război, a avut numai și numai fericirea tuturor.

Regina Maria a sădit zi de zi, cele mai frumoase sentimente în sufletul Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, pregătindu-L pentru cea mai frumoasă și grea sarcină de a fi Regele nostru, care conduce cu cea mai înțeleaptă grijă destinele viitorului nostru.

4. În anul de glorie 1930, luna Iunie ziua 8, bunul Dumnezeu, ne-a trimis pe calea aerului pe aripile unei paseri de oțel, pe frumosul nostru Rege Carol al II-lea, pentru a continua opera ilustrilor Săi buni și părinți, și în special cu cea frumoasă menire de-a consolida România Mare și în veci întregită.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, este cel mai mare rege al nostru, care pe drept cuvânt poate fi comparat cu Regele Soare, Ludovic al XIV, al Franței.

După cum Regele Ludovic al XIV a fost regele renșterii franceze, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea al României, este Regele Renașterii Române.

Regele nostru, este acela care zi de zi, veghind neîncetat la corabia destinelor neamului românesc, este neobosit și-și sacrifică tot timpul, toată energia, tot talentul, tot geniul, numai și nu-

mai pentru binele nostru al tuturor pentru fericirea poporului Său.

Acolo unde este o durere, acolo unde se întâmplă o nenorocire Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, este prezent pretutindeni, dând ajutor, dând exemplu cel dintâi, de sacrificiu și abnegație, numai și numai pentru fericirea poporului Majestății Sale.

5. În toate domeniile de activitate, ca: intelectuale, economice, industriale, sociale, etice etc., se observă îmboldul și geniul Majestății Sale Regelui Carol al II-lea.

Prin înființarea străjeriei, a dus o nouă eră de muncă, și educație prin care toți fiii țării, indiferent de clasă socială, primesc această educație, cresc în același ideal, de bine, muncă și jertfă pentru binele obștesc.

„Morăca” în vremea lor albe, par niște îngeri, conduși de dumnezeire, pentru a da lumii o nouă față, și pentru a pregăti, o lume frumoasă, ideală și bună, creată prin muncă și cinste.

Când fii, sunt crescuți, în frica lui Dumnezeu, și ajung oameni în adevăratul înțeles al cuvântului, preamăresc și înalță pe părinții lor.

Această frumoasă și nobilă educație se datorește în întregime M. S. Regelui Carol al II-lea, care este cel mai mare străjer al țării noastre.

6. Prin Noua Constituție, pe care ne-a dat-o, a scribat din temelie organizația și legislația țării noastre.

Această Constituție este una din cele mai drepte din Europa, prin care se garantează bunurile și drepturile tuturor, dând posibilitatea cetățenilor să se evidențieze.

7. Un al factor important care a schimbat vechea concepție este creșterea „Frontului Renașterii Naționale”.

Prin „Frontul Renașterii Naționale” se urmărește progresul și desvoltarea energiilor noastre naționale, întruchipând într'un singur ideal tot neamul românesc, pentru ca fiecare cetățean să contribuie prin munca și puterea sa, la consolidarea României Mari.

Spre a fi demni de Regele nostru, avem cea mai sfântă datorie, ca fiecare să contribuim din toată inima noastră muncă și noapte unind în jurul Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, făcând zid de granit, spre a face ca România în veci întregită, să fie țara cea mai fericită.

Deci unind într'un singur gând să rugăm pe bunul Dumnezeu, să dea sănătate Regelui nostru, Măriei Sale Marele Voevod Mihai și întregii Dinastii.

Avocat ILIE I. DIACONU-Vâlcea

In veac nou

In veac nou Mărite Rege îți sărbătorim venirea,
Când pe aripi de vultur Ai sosit să faci unirea,
Să transformi în eră nouă o țară cu moaște sfinte
Ingropând pe veci neghina, cu înțelepțeasca-Ți minte

O frumoasă zi de vară cu câmpiile nverzite,
Cu cântări de păsărele și ogoare aurite,
Tu ne-ai picurat nădejdea din Dumnezeiasca lege,
Aducând pe tronul țării, un prinț falnic, mândru rege

Prin cătune'nd părtate, prin orașe și comune.
Se vede iar intronată cinstea-faptele străbune.
Vrajba sa'ntinat în hōuri, venind sfânta armonie,
Ce ni-o dă Străjerul Rege, sub măreața lui domnie.

Pe meleguri cântă doina, sună buciuri în hotare,
Vestind tuturor că astăzi este zi de sărbătoare,
Sărbătoare de nădejdi și a zilelor de bine,
Ce s'a'ncuibărit în suflet și sub frunțile senine.

Bucuria — ca un soare — strălucește'n toată țara.
Cântând imnul proslăvirei, de cu zori și până seara
Că'n veac nou se plămădește dragostea de Tron și glie
Să trăiești Mărite Rege și tu scumpă Românie.

Jean Cristescu-Cepari

In această zi de mare însemnătate patriotică și mare bucurie plecați pe treptele Tronului M. S. Regelui Carol al II-lea, romii din cuprinsul României, depun prinosul lor de recunoștință Monarhului care a consolidat țara, a intronat ordinea și a netezit drumul fericirii poporului român.

Cei cari alături de cetățenii români, — de care nu se deosebesc cu nimic — și-au făcut cu prisosință datoria stropind cu sângele lor pământul pe care s'au născut și au crescut și care le este atât de scump, nduc astăzi jurământul de neclintită credință către Cel trimis de Dumnezeu să fie deschizător de drumuri noi, către Acela care a înțeles, ca nimeni altul, durerea poporului.

Romii fac zid în jurul Regelui lor iubit M. S. Regele Carol al II-lea, dărzul apărător al gliei strămoșești, și în jurul vlăstarului regesc Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia.

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea, Regele culturii — Trăiască Dinastia Română.

Ciolac până la ziua.

Nu știu dacă Liszt a sărutat pe Barbu Lăutarul; dar Richepin entuziasmat, care de altfel își făcea o glorie să spună că descinde din neam de țigan, încalzit de un vin generos, a ciocnit cu el până în zori și la despărțire l-a îmbrățișat plângând.

În ultimul timp, înainte de a muri, din cauza unei boale nemiloase, R. Rosetti s'a dus să-l viziteze acasă unde trăia retras, părăsit chiar de ai săi, care alături îl adoiau ca pe un zeu.

Vremea i se scurgea în depănarea amintirilor dintre care unele erau mărturii vii pe pereții camerei unde locuia. „Ici Legiunea de onoare sub portretul președintelui Republicii care i-o oferise cu o dedicație măgulitoare, colo autograful lui Enescu; mai încolo fotografia Țării

dată cu mâna lui, omagii iscălițe Sarah Bernhardt, Paderewsky, Robert de Fleurs, atâția și atâția ale căror inimă le-a încalzit cu arcușul lui de vrăjitor”.

Actualmente avem țigani muzicanți celebri europeni care încăntă cu arcușul lor mii de persoane.

Astfel, Fănică Luca foarte cunoscut și apreciat pentru desăvârșitul lui talent în cântecul națului a putut în vara aului trecut cu ocazia Expoziției dela Paris, la care a participat și România, să uimească pe toți vizitatorii doritori de o muzică rară, iar prietere aceștia se numărau oameni din toate păturile sociale și de pretutindeni, dela cei mai simpli până la capetele încoronate ale dileritelor state din lume.

Acolo la Paris a obținut succese nebănuite, — cântând pre-

tutindeni devenea din ce în ce mai cunoscut și în același timp mai dorit.

Sărbătoarea națională a Franței — 14 Iulie — l-a avut în programul ei mareț, iar posturile de radio i-a difuzat cât mai departe fluerături „Steluței” și ale sălbaticei „Ciocârlii”.

Vestitul pictor american, Leslie Caldwell încântat de marele talent al compatriotului nostru a ținut cu tot dinadinsul să-l facă portretul. Și i l-a făcut, neprimind în schimb nimic, cu toate că valoarea acestui tablou e destul de mare.

Dar în afară de Franța au voit și alte țări să asculte pe vestitul fluerător al zeului Pan, astfel Englezii l-au angajat să cânte la marele teatru Palladium din Londra, iar Americanii au fost refuzați în ofertele lor, de altfel destul de ospicioase, fiind

că lui Fănică Luca „i se usca suletul în piept de dorul țării”.

După mărturisirile pe care le-a făcut unui ziarist român, (3) spune că atunci când a ajuns la granița țării, în gara Jimbolia, îl bodăise plânsul și-i venea să-și umple gura cu țărână, să muște din pământul scump al țării românești.

Prof. GERGE POTRA
Doctor în Litere

**ROMII
și Mișcarea noastră**

Neamul rom, atât de încercat de soartă, a avut nevoie de oameni devotați și cu voință de fier care să-l conducă pe drumul bun și drept al redșteptării și emancipării lui.

Mulți au încercat să ia conducerea, dar neînțelegându-și menirea lor și urmărind doar ca să își facă platformă pentru ca apoi să lucreze după cum le cerea propriile lor interese, au fost debarcați dela conducere, visul năruindu-li-se odată cu prăbușirea lor.

Această stare s'a menținut până în anul 1934, când conducerea a fost luată de Dl. G. Niculescu, care a pus bazele actualei Asociații al cărei președinte general este.

Acest om cu brațul și voința de fier, nu s'a lăsat înfrânt de nimeni și nu a dat înapoi dela nici un sacrificiu, luptând cu toată energia și dragostea, pentru ca Asociația să-și ajungă scopul dorit.

Secondat în acțiunea sa de către neobositul său secretar general N. Niculescu și un comitet central, au lucrat zi și noapte pentru realizarea programului Asociației.

Avântul luat de mișcarea începută de Asociația noastră, a întrecut toate așteptările.

Ideia de emancipare și redșteptare a romilor a străbătut de la un capăt la celălalt al țării.

Prețutindeni ideia a fost îmbrățișată cu dragoste.

Romii au aderat cu căldură la mișcarea începută de Dl. Președinte general G. Niculescu.

Zi de zi, în jurul steagului desfășurat de D-sa, s'au adunat noi membrii.

Din cele mai depărtate colțuri ale țării, am primit și se primesc zilnic noi procese-verbale de afiliere.

Delegații Asociației se deplasează pretutindeni, punând bazele la noi subcentre și filiale și îndrumând pe romi pe drumul muncii cinstitute și al ridicării pe tărâmul cultural, patriotic și spiritual.

RADU NEACȘU

Informațiuni

Adunarea generală a Asociației care urma să aibe loc pe ziua de 30 Aprilie a. c., din cauză că o mare parte din membrii săi au fost concentrați a fost amânată pentru o dată ce se va anunța ulterior

Toți domnii președinți ai filialelor și subcentrelor, cari nu ne-au înaintat până în prezent rapoarte asupra activității și situației financiare a filialelor și subcentrelor de sub conducerea domniilor lor, sunt rugați să le înainteze de urgență.

Deasemenea toți reprezentanții noștri cari nu ne-au înaintat tablouri statistice (cuprinzând: Numele, Prenumele, Adresa și meseria romilor) sunt invitați să le trimită în cel mai scurt timp

Credință și Muncă pentru Țară și Rege **Sus inimile Frați Romi**

Poporul românesc se simte pe deplin mulțumit și fericit de înțeleapta ocărnuire a M. S. Regelui Carol al II-lea, care în aceste vremuri destul de grele, veghează în deaproape asupra Țării Sale.

Întreaga suflare românească se conduce după învățămintele istoriei, cari de veacuri ne-a arătat drumul pe care trebuie să mergem.

Singurul crez pe care îl avem cu toții este: „Credință, dragoste și muncă pentru Tron și Țară.”

Am avut de străbătut timpuri grele, războiul de întregire ne-a cerut mari sacrificii, am gustat deplin din cupa fericirii de după izbândă care a făcut ca România să fie cuprinsă în hotarele ei firești.

Epoca de prosperitate, muncă rodnică și avânt care este o adevărată renaștere și înflorire netăgăduite a Țării își are obârșia la 8 Iunie 1930.

Din acea zi o nouă era s'a deschis pentru poporul Român, prin înfăptuirile și înțeleapta

Domnie a M. S. Regelui Carol al II-lea.

De aceia crezul nostru este în tot momentul: „Credință și muncă pentru Țară și Rege”.

Sub domnia M. S. Regelui Carol al II-lea — conducător de o reală valoare epocală — prin înțelepciunea Lui, noi străbatem drumul în plin progres și temeinice înfăptuiri.

De aceia să fim tari în voința noastră, să facem zid în jurul lui, iar crezul să ne fie:

„Totul pentru Rege și Țară”.

8 Iunie este ziua mântuirii pentru Neamul românesc, deoarece la 8 Iunie 1930, iubitul nostru Suveran a coborât pe pământul Țării, care-L aștepta ca pe un Mântuitor, spre a lua în mână Sa conducerea Neamului, clădind pe temelie solidă adevărată Restaurație și renaștere a scumpei Sale Țări.

Atmosfera apăsătoare din trecut a fost limpezită și a apărut aureola binefăcătoare a Renașterii.

Să înălțăm inimile către Atotputernicul Creator și în imnuri de slavă să preamărim bunătatea Lui cea mare, ce A răvășat asupra noastră, redându-ne timpuri mai bune, ordine, liniște și pace.

Să înălțăm inimile și cu tot devotamentul și toată credința, să strigăm:

Trăiască ani mulți iubitul nostru Suveran, M. S. Regele Carol al II-lea, Înțeleptul și Marele nostru protector și Dumnezeu Să-I dea putere de muncă pentru conducerea, apărarea și consolidarea scumpei noastre Țări.

Trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, vrednicul său urmași.

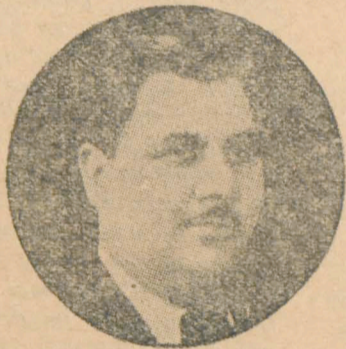
Trăiască întreaga Dinastie. Trăiască membrii guvernului și conducătorii Frontului Renașterii Naționale și să ne călăuzească pe drumuri bune.

Să trăiască vrednicul conducător al Asoc. Uniunea generală a romilor din România — Dl. G. Niculescu — președintele general — și să albească și de azi înainte grija fraților romi pentru îmbunătățirea soartei și realizarea doleanțelor lor.

În scumpa noastră Țară să domnească deapaururi: liniștea, buna înfrățire și munca.

P. DUMITRESCU

Președintele General și colaboratorii săi

VASILE STAN BULGARU reprezentantul secției I Ianțului din București a fost totdeauna alături de comitetul central, răspunzând tuturor chemărilor ce ce i s'au făcut și contribuind la înfăptuirea și desăvârșirea programului nostru, lucru pentru care este considerat sincer și devotat colaborator al D-lui Președinte general G. Niculescu.

TINC MENU BOCU reprezentantul subcentrului nostru Igrăș, este unul din colaboratorii care luptă pentru înfăptuirea programului Asociației cu mare însuflețire, neprecupețind nici un sacrificiu și fiind veșnic la datorie:

1. G. Niculescu, Președinte general și Voevod al Romilor din România;
2. N. Niculescu, Prim Vicepreședinte și secretar general;
3. Vasile Dafan, Consilier și casier central;
4. Av. Ilie Diaconu, Șef contencios;
5. Radu Neacșu, consilier și președ. organ, de Ilfov;
6. Ion Dumitrescu, Consilier și censor;
7. Motti Costea reprezentantul Ardealului;
8. Radu Radu, Consilier;
9. Ion Albescu, Consilier și censor;
10. P. Dumitrescu, Vicepreședinte;
11. Gr. Niculescu, Consilier și censor;
12. T. Pantozescu, Președ. sect. II Negru;
13. Laurențiu Anghel, Inspector conferețiar;
14. Ion Ioanifescu, Președ. sect. I Galben.

**Florăria
La „Cristina”**

Piața de flori No 10
Bogat asortiment de flori naturale și artificiale
Jerbe, buchete, coroane
Telefon 5.41.86